

РЕШЕНИЕ

№ 5293

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 07.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10953** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ вр. с чл.38, ал.7 от ЗЗЛД

Образувано е по жалби на - А. П. Р. Б. срещу Решение № ППН-01-373/ 2018г от 7.05.2019г на Комисията за защита на личните данни в ЧАСТТА по т.1 /съгласно т.1, т.2.1 и 2.3 от мотивите, оставя жалба рег. № ППН 01-373 от 1.06.2018г подадена от А. П. Р. Б. срещу [фирма] без уважение като неоснователна.

- [фирма] срещу Решение № ППН-01-373/ 2018г от 7.05.2019г на Комисията за защита на личните данни / ведно с Решение № ППН-01-373/ 2018г за поправка на ОФГ на осн. чл. 62 ал.2 АПК/ в ЧАСТТА по т.2 и т.3 /съгласно т.2.2 от мотивите обявява жалба рег. № ППН 01-775 от 18.09.2018г подадена от И. К. П., В. П. И., А. В. И. и М. Г. М. за основателна по отношение на КОС България О., като за нарушаване на чл.25, пар.1 от Регламент 2016/679 на осн. чл.58 пар.2 б. „г“ разпорежда на [фирма] да съобрази операциите по обработване на лични данни с изискванията на Регламента, като изготви вътрешни правила за осъществяването на видеонаблюдението и достъпа до него в съответствие с решението на ОС на ЕС, като разпореждането бъде изпълнено в 14 дневен срок от влизане в сила на решението и по т.3 от мотивите признава направените разноски за адвокатско възнаграждение от посочените лица в размер на 300 лв. дължими от КОС България О..

И в двете жалба са изложени подробни доводи за материална незаконосъобразност на оспорения акт в съответната част. Жалбоподателят А. П. Р. Б.

счита, че за подадения сигнал [фирма] е следвало да бъде упълномощен от ОС на ЕС по арг. от чл.23 от ЗУЕС. Твърди, че КОС България О. е допуснало да бъдат инсталирани и други камери, извън гласуваните от ОС на ЕС както и че не е изпълнило задължението си по чл.23 ал.1 т.2 от ЗУЕС като е позволило да бъдат залепени снимки, съдържащи лични данни на видни места в общите части на сградата. Жалбоподателят [фирма] излага подробни доводи, че видеонаблюдението е осъществено в съответствие с решението на ОС на ЕС. Всеки от жалбоподателите моли да се отмени решението в обжалваната от него част.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител оспорва жалбите като неоснователни и моли да се отхвърлят.

Заинтересованите страни И. К. П., В. П. И., А. В. И. и М. Г. М., последните двама действащи чрез майка си и законен представител И. К. П. с молба от 19.06.2020г, препис от която е връчен на КЗЛД на 3.07.2020г заявяват, че оттеглят жалбата си до КЗЛД от 18.09.2018г въз основа на която е образувано административното производство пред КЗЛД.

Заинтересованата страна Б. С. чрез процесуалния си представител моли съда да постанови решение съобразно доказателствата по делото.

СГП не изпраща представител.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по две жалби:

-Жалба вх. № ППН 01-373 от 1.06.2018г от А. П. Р. Б., уточнена с жалба от 2.07.2018г и

-Жалба вх.№ ППН 01-775/ 18.09.2018г от И. К. П., В. П. И., А. В. И. и М. Г. М., последните двама действащи чрез майка си и законен представител И. К. П.. С молба от 19.06.2020г, препис от която е връчен на КЗЛД на 3.07.2020г посочените лица заявяват, че оттеглят жалбата си до КЗЛД от 18.09.2018г въз основа на която е образувано административното производство пред КЗЛД. По аргумент от чл. 142, ал. 2 от АПК при произнасянето си съдът следва да вземе предвид и фактите и обстоятелства от значение за делото, настъпили след издаване на акта до приключване на устните състезания по делото. В настоящият случай характер на такъв новонастъпил факт има депозираната от заинтересованите лица молба от 19.06.2020г, препис от която е връчен на КЗЛД на 3.07.2020г с която оттеглят жалбата си до КЗЛД от 18.09.2018г. При това положение, спор между жалбоподателя [фирма] и заинтересованите страни относно установените факти довели до извод на КЗЛД за основателност на жалбата им от 18.09.2018г вече не съществува. Производството пред административния орган в тази част е започнало, развило се е именно по инициатива на И. К. П., В. П. И., А. В. И. и М. Г. М., последните двама действащи чрез майка си и законен представител И. К. П., като е завършило с постановяване на обжалваното в т.2 и т.3 пред настоящата съдебна инстанция решение на КЗЛД. По своята правна същност подаването на такава молба за оттегляне на подадена на 18.09.2018г жалба пред КЗЛД по същество десезира административния орган от разглеждане на поставения пред него въпрос. Последното има характер на молба по чл.56, ал.1 от АПК .Логиката и смисъла на искане от такова естество е органът да не постановява краен акт, за издаването на който вече е сезиран. В случая оттеглянето е направено

след издаването на крайния акт, който не е влязъл в сила и е предмет на съдебен контрол в настоящото производство. Постановен акт по същество /оспореното решение в частта по т.2 и т.3 / при оттегляне на сезиращата административния орган жалба след като в закон не е предвидено друго, е правно нетърпимо, до степен постановеният акт в тази част да е изцяло лишен от правно основание. В случая следва да намери приложение разпоредбата на чл.56 от АПК, доколкото ЗЗЛД не съдържа специална уредба на тази хипотеза. Оттеглянето на жалбата от 18.09.2018г от заинтересованите страни И. К. П., В. П. И., А. В. И. и М. Г. М., последните двама действащи чрез майка си и законен представител И. К. П. има за последица отпадане на основанието на осъщественото административно производство, което налага отмяната на административния акт в частта по т.2 и т.3, с който същото е приключило. Оттеглянето е десезирало органа, заинтересованите страни са се възползвали от заложеното в чл.56 , ал.1 от АПК диспозитивно начало да оттеглят жалбата си, водещо до прекратяване на административното производство. Ако оттеглянето беше направено до постановяване на оспорения пред настоящата съдебна инстанция акт, то ответникът следва да упражни правомощието си по чл. 56, ал. 1 от АПК за прекратяване на производство в посочената част.

Въз основа на горното, оттеглянето на жалбата от 18.09.2018г от заинтересованите страни И. К. П., В. П. И., А. В. И. и М. Г. М., последните двама действащи чрез майка си и законен представител И. К. П. има за последица отпадане на основанието на осъщественото административно производство, което налага отмяната на административния акт частта по т.2 и т.3. В правомощията на съда е да реши въпроса по същество, като прекрати производството по оттеглената жалба, тъй като този въпрос не е предоставен на преценката на административния орган, а същият действа при обвързана компетентност. /арг. от чл.173, ал.1 от АПК вр с чл.56, ал.1 АПК/. Във връзка с горното, не следва/безпредметно е да се обсъжда и представения социален доклад на осн. чл.15 от ЗЗДт , респ. не е необходимо изслушване на детето М. при условията на чл.15, ал.4 от ЗЗДт. В допълнение неспазване правилата на чл.15 от ЗЗДт в производството пред КЗЛД е самостоятелно основание за отмяна решението в тази част поради съществени процесуални нарушения.

По жалбата на А. П. Р. Б. срещу Решение № ППН-01-373/ 2018г от 7.05.2019г на Комисията за защита на личните данни в ЧАСТТА по т.1 /съгласно т.1, т.2.1 и 2.3 от мотивите, оставя жалба рег. № ППН 01-373 от 1.06.2018г подадена от А. П. Р. Б. срещу [фирма] без уважение като неоснователна:

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомен [фирма] като на основание чл.58 пар.1, б. „а“ от Регламент 2016/ 679 и чл. 34, ал.3 от АПК е указано да представи писмено становище.

С оглед изясняване на случая и в изпълнение на Заповед РД 15-29 от 29.01.2019г на председателя на КЗЛД е извършена проверка по предмета на жалбата. Изготвен е констативен протокол /л.44 гръб от делото/, с приложен към него снимков материал. Резултатите от проверката са обективирани в констативен акт №ППН-02-91/15.02.2019 г. (л. 43). Проверяващият екип е констатирал, че в процесната сграда има изградена система за видеонаблюдение на подземни паркоместа и общи части /асансьор на приземни етажи и на етаж -1/, състояща се от броя видеокамери и DVR. Записващото устройство DVR е с диск 1 ТВ, може да

извършва запис до 1 месец, след което записите автоматично се изтриват. Проверяващите са установили, че камерата на 3-я етаж на жилищната сграда е включена към друга система, която е управлявана от друга фирма, наемател на помещение в сградата. Тази камера не работи и Б. С., управител на [фирма], изградила системата за видеонаблюдение съгласно решение на ОС на ЕС в жилищната сграда, няма достъп до изображения от видеосистемата към която е включена камерата на 3-я етаж. Констатирано е, че на приземния етаж в близост до асансьора има поставен информационна табела за осъществяваното видеонаблюдение.

На проведено на 27.02.2019 г. заседание на КЗЛД, жалбата на А. Б. е разгледана по същество и е постановено оспореното в настоящото производство Решение № ППН-01-373/ 2018г от 7.05.2019г на Комисията за защита на личните данни в ЧАСТТА по т.1 /съгласно т.1, т.2.1 и 2.3 от мотивите, оставя жалба рег. № ППН 01-373 от 1.06.2018г подадена от А. П. Р. Б. срещу [фирма] без уважение като неоснователна.

Жалбата на А. Б. е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореният в посочената по-горе част по т.1 административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 27.02.2019 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали трима от членовете на комисията. Решението е прието с единодушие. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити, поради което не е нищожен и е постановен в съответствие с изискванията за форма на административния акт. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На страните са връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и е осигурена възможност да изразят становище.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

Съгласно легалното определение на § 1 от ДР, т. 1 и т. 4 от ЗЗЛД, По смисъла на този закон 1. "Лични данни" е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. "Обработване" е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 1, т. 1. "лични данни" от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може

да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Т. 2 на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 гласи, че "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 са посочени изискванията при събиране и обработване на личните данни: 1. Обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия:

- а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;
- б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;
- в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;
- г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;
- д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;
- е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД (изм., бр. 17 от 2019 г.) е предвидено, че по смисъла на този закон "Администратор", с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. А съгласно т. 3. от ДР на ЗЗЛД "Обработващ лични данни" е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съответно според чл. 4, т. 7 и т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. "Обработващ лични данни" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

Както се посочи, разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС)

2016/679 изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия. Едни от тези условия относими към настоящият случай е обработването да е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора /б. в/;

за да бъдат защитени жизненоважните интереси на физически лица /б. г/, тоест в случая собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти или на части от тях в сградата в режим на ЕС и обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес /б.д/;

Безспорно е в случая, че [фирма] е приложил към подадения от него до кмета на район Надежда и ДНСК сигнал за незаконно преустройство, нот. акт за ат.34 и ат.35 в което фигурират личните данни на жалбоподателя. Спорът се свежда до това дали [фирма] като администратор на лични данни е допуснало нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателя, прилагайки нот. му акт към сигнала, като по този начин са разгласени негови лични данни, тоест дали личните му данни за обработени правомерно, при условията на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т.7 от Регламента КОС България О. има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо при наличие на поне една от посочените в чл. 6 предпоставки. В случая предоставянето на лични данни, приложени към сигнала е извършено с цел защита правата на собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти или на части от тях в сградата в режим на ЕС от незаконно преустройство в сградата, което би накърнило техни имуществени интереси. Предоставянето на лични данни на жалбоподателя А. Б. е извършено единствено за целите на сигнала, като контролно средство, чиято функция е подобряване работата на органите които осъществяват публично правни функции във връзка с незаконното строителство./арг от чл.109 от АПК/. Ето защо, предоставянето на лични данни в конкретната хипотеза изпълва наличието на условията по чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 б.в, б.г и б.д., а именно обработването е необходимо, за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора /б. в/, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на физически лица /б. г/, а именно собствениците, ползвателите и обитателите на самостоятелни обекти или на части от тях в сградата в режим на ЕС и обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес /б. д/; Нормативната установеност на изключенията /чл.6 от Регламента / е необходимо условие за съответствие с изискването за поверителност на личните данни, доколкото самите ограничения задоволяват съвместим с демократичните ценности интерес, от вида на изрично посочените в текста. В случая не се касае за предоставяне на лични данни в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, а за обработване на лични данни при условията на б. в, б. г и б. д от Регламента. За подаването на сигнала, ведно с приложения към него нот. акт за собственост на

името на А. Б. не е било и необходимо изрично упълномощаване от Общото събрание на ЕС. /арг. от чл.23 ал.3 от ЗУЕС. Според цитираната разпоредба председателят на управителния съвет (управителят) представлява собствениците и ползвателите при извършване на всички действия, които са във връзка с обикновеното управление на етажната собственост. За действия по учредяване на право на ползване, строеж, надстрояване, пристрояване или промяна на предназначението на общи части той представлява собствениците, ако бъде упълномощен от общото събрание. От това следва, че всички действия извън посочените в чл.23, ал.3 изр. второ от ЗУЕС представляват действия във връзка с обикновеното управление на ЕС. Следователно и подаването на сигнал е действие във връзка с обикновеното управление на ЕС, за което не е необходимо изрично упълномощаване от Общото събрание. Подадения сигнал от КОС България О. е в изпълнение правомощията му по чл.23, ал.1 т.5 от ЗУЕС да представлява етажната собственост в отношенията ѝ с органите на местната власт и с други правни субекти.

Предоставените данни не са използвани и предоставяни с цел злоупотреба с тях в нарушение на целта на закона, а са използвани за защита правата на живущите в ЕС. Обработването на лични данни от „КОС България О. в качеството му на „администратор на лични данни” по см. на чл.4 т. 7 от Регламента чрез предаването им е било извършено на основанията по чл.6 б. „в“, „г“ и б. „д“ от Регламента.

На следващо място, безспорно в случая обработването на личните данни е осъществено в сграда в режим на етажна собственост. Визираната хипотеза на осъществено видеонаблюдение в жилищни сгради в режим на етажна собственост е установен в разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, б. "а" и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са установени правомощията на Общото събрание на ЕС като орган на управление. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. "а" от ЗУЕС, Общото събрание приема решение за извършване на разходи, които са необходими за поддържане на общите части. Нормата на чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС определя, че посоченото решение се взема с мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост. Същото мнозинство е определено и в чл. 17, ал. 2, т. 6 от ЗУЕС, за вземане на решение за поставяне на рекламни или технически съоръжения на сградата и т. н.

Вторият наведен в жалбата на А. Б. довод и мотивите на административния орган обосновават наличието на спор между страните по отношение на фактите, установени в хода на административното производство, преди всичко относно валидността и законността на решението на ОС на ЕС.

По делото е приложен протокол от 26.04.2017г на ОС на ЕС /л.67 и сл./ ведно със списък към него на повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части, в който е обективизирано решение № 1 по т.4 от дневния ред, че „ОС няма нищо против от поставените камери в общите части на партер и ет.3“ /л.69/ и решение № 3 по т.4 от дневния ред с което е решено

да се изгради видеонаблюдение в гаража и пред входа на сградата с общо четири камери /л.70/. От съдържанието на цитирания протокол на ОС на ЕС , следва че е формирано съгласие за монтиране на камери в общите части на партер и ет.3 , в гаража и пред входа на сградата. Резултатите от проверката обективирани в констативен акт №ППН-02-91/15.02.2019 г. (л. 43) съответстват на взетото решение от ОС на ЕС. Проверяващият екип е констатирал, че в процесната сграда има изградена система за видеонаблюдение на подземни паркоместа и общи части /асансьор на приземни етажи и на етаж -1/ и на ет.3. В тази връзка неоснователни са доводите в жалбата на А. Б., че КОС България О. е допуснало да бъдат инсталирани камери извън гласуваните с решение на ОС. За камерата на ет.3 също има изразено съгласие за монтирането ѝ от ОС на ЕС, макар и да се установи, че е включена към друга система, която е управлявана от друга фирма, наемател на помещение в сградата, е не от [фирма] , изградила системата за видеонаблюдение съгласно решение на ОС на ЕС в жилищната сграда. Налице е решение на ОС на ЕС за извършване на видеонаблюдение в почените по-горе части, за което настоящият състав на съда не е компетентен да извършва контрол по законосъобразността му. Редът за оспорване на законосъобразността на решение на ОС на ЕС е установен в нормата на чл. 40 от ЗУЕС, съгласно който всеки собственик може да иска отмяна на незаконосъобразно решение на общото събрание, като подаде молба в 30-дневен срок от получаването на решението по реда на чл. 16, ал. 7. Компетентен да се произнесе по нея е районния съд по местонахождението на етажната собственост. По делото липсват доказателства за оспорване на взетото решение за извършване на видеонаблюдение по съответния законов ред пред районния съд по местонахождението на етажната собственост, предвид което това решение следва да се счита за влязло в сила. С оглед така установения специфичен ред за оспорване на законосъобразността на решенията на ОС на ЕС, настоящият съдебен състав намира, че не е компетентен да осъществи контрол, дори и инцидентен, по отношение на неговата законосъобразност, в т.ч. валидно формирана воля, в настоящото съдебно производство. Предвид изложеното, следва да се приеме, че е налице валидно взето решение на общото събрание за монтирането на камери за видеонаблюдение на общите части на партер и ет.3, в гаража и пред входа на сградата. Налице е и валидно взето решение № 2 по т.4 от дневния ред на ОС на ЕС /л.69 гръб/ Б. С. да има достъп до видеозаснемането. Установи се от доказателствата, вкл. и от обясненията по чл.176 ГПК, че Б. С. няма достъп до системата за видеонаблюдение на 3-я етаж.

Предвид горното, съдът приема, че КОС България О. е действал при наличие на валидно взето решение, като извършеното наблюдение е в съответствие с чл.6 пар.1 б. „в“ „г“ и „д“ от Регламент 2016/ 679. Не е налице друго наблюдение извън гласуваното с решение на ОС на ЕС. Осъществяването на видеонаблюдение е основано на изрично съгласие на ОС на ЕС и преследва законна цел – опазване личността и имуществото на живущите

в блока лица.

Относно доводите, че КОС България О. не е изпълнило задължението си по чл.23 ал.1 т.2 от ЗУЕС като е позволило / допуснало да бъде залепена снимка, съдържаща лични данни на А. Б. на видни места в общите части на сградата: Допустителството по своя обхват предполага действия или бездействия на лицето, което е довело до определено поведение на трети лица и съответно до настъпване на събитие- поставяне на снимката. Доколкото допустителството представлява непопречване на извършването от друго лице, то юридическото лице КОС България О. не може да носи отговорност за допустителство, т.е. за непопречване в случая закачването на снимката. Допустителството и извършителството са две съвършено различни проявни форми на поведение, като допустителството не се обхваща от хипотезата на чл.4 т. 2 от Регламента „обработване“. Допустителството представлява непопречване да бъде извършено нарушение от друго лице, различно от допустителя, а извършителството е свързано с личното реализиране на съставомерните белези на конкретно нарушение. Също така, задълженията на собствениците, ползвателите и обитателите са установени в чл.6 от ЗУЕС, като между тях не фигурира забраната да се закача/ поставя на видно и общодостъпно място снимков и друг материал. Установи се също, че не КОС България О., а Б. С. по решение на ОС на ЕС има достъп до камерите /без тази на ет.3/, респ. до записите и снимковия материал, поради което и изложеното от А. Б. в жалбата му до КЗЛД, че именно КОС България О. е разпространил снимката му, поставяйки я на таблото в сградата е недоказано.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на Комисията за защита на личните данни в частта по т.1 е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя А. Б. не се дължат разноски. На жалбоподателя КОС България О. следва да се присъдят разноски в размер на 350 лв., от които 50 лв. д.т. и 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение /за административната фаза не се дължат разноски/. Ответникът не претендира юриск. възнаграждение. Заинтересованата страна Б. С. претендира разноски поради което следва да му се присъдят в размер на 300 лв. заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 8.06.2020г.

Водим от горното, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. П. Р. Б. срещу Решение № ППН-01-373/ 2018г от 7.05.2019г на Комисията за защита на личните данни в **ЧАСТТА по т.1**

/съгласно т.1, т.2.1 и 2.3 от мотивите, оставя жалба рег. № ППН 01-373 от 1.06.2018г подадена от А. П. Р. Б. срещу [фирма] без уважение като неоснователна.

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-373/ 2018г от 7.05.2019г на Комисията за защита на личните данни / ведно с Решение № ППН-01-373/ 2018г за поправка на ОФГ на осн. чл. 62 ал.2 АПК/ в **ЧАСТТА по т.2 и т.3** /съгласно т.2.2 от мотивите обявява жалба рег. № ППН 01-775 от 18.09.2018г подадена от И. К. П., В. П. И., А. В. И. и М. Г. М. за основателна по отношение на КОС България О., като за нарушаване на чл.25, пар.1 от Регламент 2016/679 на осн. чл.58 пар.2 б. „г“ разпорежда на [фирма] да съобрази операциите по обработване на лични данни с изискванията на Регламента, като изготви вътрешни правила за осъществяването на видеонаблюдението и достъпа до него в съответствие с решението на ОС на ЕС, като разпореждането бъде изпълнено в 14 дневен срок от влизане в сила на решението и по т.3 от мотивите признава направените разноски за адвокатско възнаграждение от посочените лица в размер на 300 лв. дължими от КОС България О..

ПРЕКРАТЯВА производството по жалба вх.№ ППН 01-775/ 18.09.2018г до КЗЛД от И. К. П., В. П. И., А. В. И. и М. Г. М., последните двама действащи чрез майка си и законен представител И. К. П..

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ да заплати на КОС България О. разноски в размер на 350 лв.

ОСЪЖДА А. П. Р. Б. да заплати на Б. С. С. разноски в размер на 300 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

съдия: